

Sygn. akt II Ca 1297/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariusz Broda

Sędziowie: SO Barbara Dziewięcka , SO Małgorzata Klesyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 grudnia 2014 r. sprawy

z wniosku A. B.

z udziałem S. W.

o wpis do księgi wieczystej

na skutek apelacji wnioskodawcy A. B.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Sandomierzu

z dnia 18 sierpnia 2014 r. sygn. akt (...)

postanawia: oddalić apelację.

II Ca 1297/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Sandomierzu , na skutek skargi na czynność referendarza sądowego , oddalił wnioski A. B. o dokonanie w dziale III księgi wieczystej (...) wpisu ostrzeżenia o zakazie zbywania i obciążania nieruchomości, na podstawie dołączonego do wniosku odpisu postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 grudnia 2013r. Podstawy tej treści rozstrzygnięcia wyjaśnił w pisemnym uzasadnieniu (k. 69-70), eksponując w szczególności granice kognicji sądu w postępowaniu wieczystoksięgowym oraz dochodząc do przekonania , że brak było podstaw do dokonania wpisu skoro dołączone do wniosku postanowienie sądu nie zostało zaopatrzone we wzmiankę o jego wykonalności.

Wnioskodawca A. B. w wywiedzionej apelacji zarzucił naruszenie przepisu art. 743 kpc. Podniósł , że podstawą wpisu miał być w zasadzie pkt. 1 postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 19.12.2013r. (obejmujący zakaz zbywania i obciążania nieruchomości) , który nie wymagał zaopatrzenia we wzmiankę o wykonalności , a nie jego pkt. 2 (obejmujący „nakaz wpisania”) , który ewentualnie mógłby zostać w taką wzmiankę zaopatrzony. Wobec tego , zdaniem skarżącego nie było podstaw do oddalenia wniosku o wpis.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie była zasadna i jako taka podlegała oddaleniu.

Rozstrzygnięcie Sądu I instancji jest prawidłowe. Sąd Okręgowy w całości podziela i przyjmuje za własną argumentację wyrażaną w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Nie ma racji skarżący, o ile nie dostrzeża przeszkody do dokonania wpisu , którego się domagał. Wbrew stanowisku wyrażonemu w apelacji ,

bezprzedmiotowym pozostaje „rozdzielanie” tego w/w postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie, na dwie części, tj. jego pkt. 1, który zdaniem skarżącego nie podlegał zaopatrzeniu we wzmiankę o wykonalności i mógł być samodzielną podstawą wpisu i jego pkt. 2, który ewentualnie podlegał zaopatrzeniu we wzmiankę o wykonalności, ale nie był podstawą wpisu. Istota zagadnienia tkwi bowiem w specyfice podstaw dokonanego przez Sąd Okręgowy w Warszawie zabezpieczenia. Zwrócić należy uwagę na to, że w tym konkretnym przypadku jego przedmiotem było roszczenie niepieniężne, a nieruchomości miała urządzoną księgę wieczystą. Skoro zatem Sąd udzielający zabezpieczenia zdecydował sięgnąć po jego formę przewidzianą dla roszczeń pieniężnych, łącząc niejako dwa jego sposoby, które w przypadku roszczeń pieniężnych wzajemnie by się wykluczały (zakaz zbywania i obciążania nieruchomości wchodzi w grę wówczas, kiedy nie ma ona urządzona księgi wieczystej), to nie ulega wątpliwości, że te oba punkty w/w postanowienia stanowią integralną całość, będącą podstawą wniosku o dokonanie wpisu. Innymi słowy nie można było poprzestać, tylko na „wybiórczym” potraktowaniu pkt. 1 postanowienia jako wystarczającej podstawy wpisu, z takim założeniem jakie zdaje się wynikać z treści apelacji, że jego pkt. 2 jest „zbędny”. Niezależnie od tego, zdaniem Sądu Okręgowego, nawet gdyby postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie ograniczało się tylko do jego pkt. 1, a podmiot, który uzyskałby zabezpieczenie tej treści, wnioskowałby o dokonanie na tej podstawie stosownego wpisu w dziale III księgi wieczystej, to i tak musiałby przedstawić odpis prawomocnego orzeczenia zaopatrzonego we wzmiankę o wykonalności. Nie ulega bowiem żadnej wątpliwości, że jest to ten rodzaj postanowienia, które podlega wykonaniu w inny sposób (w rozumieniu art. 743 § 2 kpc), tj. przez inny niż organ egzekucyjny podmiot, skoro w tym przypadku jest to sąd w postępowaniu wieczystoksięgowym. Pogląd ten w pełni znajduje potwierdzenie w literaturze przedmiotu (p. m.in. A. J. oraz D. Z. w Komentarzach do art. 743 kpc, publikowanych w systemie inf. Lex). Nie miał zatem racji skarżący, o ile próbował wywodzić, że brak wzmianki o wykonalności orzeczenia nie mógł być przeszkodą do uwzględnienia jego wniosku. Sąd w postępowaniu wieczystoksięgowym ponad wszelką wątpliwość ten formalny wymóg, w granicach kognicji wynikającej z treści art. 626⁸ § 2 kpc winien zbadać (p. m.in. postanowienie SN z dnia 17.07.2008r., IICSK 115/08).

Osobnym zagadnieniem, pozostaje śmierć wnioskodawcy już po złożeniu wniosku i wyrażenie przez apelującego „zdziwienia”, że Sąd Rejonowy „nic z tym nie zrobił”. Otóż ta okoliczność faktyczna potwierdzona odpisem stosownego dokumentu (k.42), nie mogła mieć żadnego znaczenia dla toku postępowania wieczystoksięgowego, a to z uwagi na treść art. 626¹ § 3 kpc, który jest swego rodzaju wyjątkiem reguły znanej w postępowaniu procesowym i nieprocesowym.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

Z: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

Z: odpis postanowienia doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy oraz uczestnikowi.